

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/732/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2105221037
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2105221037.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľov: 1/ W. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX/XX, Z., 2/ D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX/XX, Z., zastúpení advokátskou spoločnosťou: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., IČO: 47 232 765, so sídlom Bratislava, Kadnárova 83, proti odporcom: 1/ U. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XXXX/X, Z., 2/ Aukčný dom, s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 36 253 073, zastúpený advokátskou spoločnosťou: MAĎAR & Partners, s.r.o., so sídlom Námestie Štefana Moyzesa 26, Banská Bystrica, IČO: 47 232 692, 3/ Piešťanské stavebné bytové družstvo, so sídlom Ružová 8, Piešťany, IČO: 00 678 953, zastúpený advokátkou: JUDr. Daniela Suchánková, so sídlom M. Waltariho 7, Piešťany, 4/ J. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX, o určenie vlastníckeho práva k bytu a iné, na odvolanie navrhovateľa 2/, odporcov 2/ a 3/ proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany č. k. 4C/8/2008-539 zo dňa 24. februára 2015, v časti o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutých výrokoch o náhrade trov konania r u š í a vec mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd výrokom I. konanie o návrhu o uloženie povinnosti odporcom 1/ až 4/ zaplatiť navrhovateľom 1/ a 2/ titulom nemajetkovej ujmy sumu 16.000 eur zastavil. Výrokom II. odporcom 1/ a 4/ náhradu trov konania nepriznal. Výrokom III. navrhovateľom 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť odporkyni 2/ k rukám jej právnej zástupkyne náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 244,91 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia a napokon výrokom IV. navrhovateľom 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť odporkyni 3/ k rukám jej právnej zástupkyne náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 611,74 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Rozhodnutie prvostupňový súd po citácii § 96 ods. 1 O.s.p., § 146 ods. 2 O.s.p., § 11 ods. 1 písm. c), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb odôvodnil vecne tým, že návrh bol navrhovateľmi vzatý späť po prvom pojednávaní, súd zistil, že všetci odporcovia so späťvzatím návrhu v zostávajúcej časti o zaplatenie 16.000,- eur súhlasia. Za uvedeného skutkového a právneho stavu preto súd konanie v zostávajúcej časti návrhu o zaplatenie 16.000,- eur titulom nemajetkovej ujmy zastavil. Súd podľa výsledku konania ustálil, že navrhovatelia boli procesne neúspešní v štyroch svojich nárokoch (pozn. súdu, ťažiskovým nárokom navrhovateľov bolo určenie vlastníckeho práva k bytu - nárok č. 4 a zvyšné nároky 1. - 3. mali iba prejudiciálnu povahu k tomuto nároku, ak by aj samostatne uplatnené neboli), keď ich návrhy boli zamietnuté a v zostávajúcej časti nároku o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 16.000,- eur bolo konanie zastavené v dôsledku späťvzatia navrhovateľmi, ktoré ale nebolo nijako zdôvodnené, teda v tejto časti navrhovatelia zavinili zastavenie konania a sú povinní nahradiť procesne úspešným odporcom trovy konania. Súd preto vyhodnotil konanie ako celok čo sa týka nároku na náhradu trov konania, pričom navrhovatelia boli v celom rozsahu neúspešní. Odporca 1/ uviedol, že si trovy konania neuplatňuje, rovnako odporca 4/ si trovy konania neuplatňuje a preto súd o trovách konania odporcu 1/ a odporcu 4/

rozhodol tak, že im náhradu nepriznal, hoci by ako procesne úspešní účastníci konania mali nárok na náhradu svojich trov konania voči procesne neúspešným navrhovateľom.

V danom prípade bola procesne úspešná odporkyňa 2/ zastúpená advokátom - obchodnou spoločnosťou, ktorá si trovy právneho zastúpenia vyčíslila, pričom hodnotu tarifnej odmeny si určila vzhľadom na cenu určenú znaleckým posudkom č. 175/2005 Z.z. zo dňa 25.06.2005 z hodnoty bytu vo výške 840.000,- Sk (27.882,89 eur), pričom predmetný byt bol vydražený práve za túto sumu. Súd preskúmal uplatnenú náhradu trov právneho zastúpenia odporkyne 2/ a dospel k záveru, že je v časti dôvodná. K uvedenej náhrade trov právneho zastúpenia odporkyne 2/ súd uvádza, že právna zástupkyňa si nesprávne vyčíslila odmenu právnych služieb, keď pre výpočet tarifnej odmeny použila § 10 ods. 2 Vyhlášky, pričom vychádzala z hodnoty veci - bytu, z ktorej si uplatnila odmenu za jeden úkon právnej služby vo výške 436,54 eur. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) Vyhlášky súd priznal odmenu za úkony právnych služieb vo výške 1/13 výpočtového základu nasledovne: 1) prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 19.09.2012- 58,69 eur, 2) vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľov zo dňa 04.03.2013- 60,07 eur, 3) písomné podanie na súd vo veci samej zo dňa 29.10.2014 - 61,85 eur. K uvedeným úkonom uplatnené režijné paušály: 1 x 7,63 eur, 1 x 7,81 eur a 1 x 8,04 eur -23,48 eur, spolu vrátane DPH 20% - 244,91 eur. K priznanej náhrade trov právneho zastúpenia odporkyne 2/ súd dodal, že v danej právnej veci bolo predmetom konania určenie vlastníckeho práva k bytu, pričom ostatné uplatnené nároky boli iba prejudiciálnymi otázkami k tomuto nároku (okrem späťvzatého nároku o zaplatenie 16.000,- eur, za ktorý ale osobitne trovy právneho zastúpenia vyčíslené neboli) a teda postupujúc tak podľa § 11 ods. 1 písm. c) Vyhlášky mal súd za to, že povaha uplatnených nárokov v konaní sa týkala nehnuteľnosti určenej na bývanie a teda odmena za jeden úkon právnej služby je správne vo výške jednej trinástiny výpočtového základu.

Odporkyňa 3/ bola zastúpená advokátkou, ktorá si trovy právneho zastúpenia vyčíslila, pričom odmenu za 1 úkon právnej pomoci si vyčíslila s poukazom na § 13 ods. 3 vyhlášky spolu vrátane DPH 20% - 5.805,37 eur. Súd po preskúmaní uplatnenej náhrady trov právneho zastúpenia odporkyne 3/ dospel k záveru, že tento návrh je v časti dôvodný. Advokátka odporkyne 3/ nepostupovala správne, keď si náhradu trov právneho zastúpenia uplatnila podľa § 13 ods. 3 vyhlášky, pričom § 11 ods. 1 v znení vyhlášky upravujúcej tarifnú odmenu advokátov účinnej do 31.05.2009, kedy boli vykonané úkony pod bodmi B 1 až 3 sa vzťahuje toto ustanovenie, podľa ktorého základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami, keďže v danom čase bolo predmetom konania určenie vlastníckeho práva k bytu, a teda povaha konania nepripúšťa opačný výklad v tom smere, že je predmet konania oceneľný peniazmi. Uvedený výklad a postup súdu má svoju oporu aj v ustálenej judikatúre v otázke náhrady trov konania v prípadoch, ak nie je možné hodnotu predmetu sporu vyjadriť v peniazoch (najmä rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 2M Cdo 8/2009 z 29.07.2010 a sp. zn. 2Obdo 45/2010 z 28.02.2012). K uvedenému súd opakovane uvádza, že ďalšie uplatnené nároky navrhovateľov vo vzťahu k určovaciemu nároku sú iba prejudiciálnej povahy. Preto súd postupujúc podľa § 11 ods. 1 Vyhlášky účinnej do 31.05.2009 za úkony pod bodom B 1 až 3 a podľa § 11 ods. 1 písm. c) Vyhlášky účinnej od 01.06.2009 za úkony uvedené pod bodom B 4 až 8, tak procesne úspešnej odporkyne 3/ priznal náhradu trov právneho zastúpenia nasledovne: 1) prevzatie a príprava zastúpenia zo dňa 15.04.2009 - 53,49 eur, 2) účasť na pojednávaní dňa 15.04.2009 - 53,49 eur, 3) písomné vyjadrenie k návrhu navrhovateľov zo dňa 20.04.2009 -53,49 eur, 4) účasť na pojednávaní dňa 13.01.2010 -55,49 eur, 5) účasť na pojednávaní dňa 18.07.2012 - 58,69 eur, 6) účasť na pojednávaní dňa 14.09.2012 -58,69 eur, 7) účasť na pojednávaní dňa 05.10.2012, na ktorom bolo vyhlásené rozhodnutie -58,69 eur, 8) písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľov zo dňa 11.03.2013 -60,07 eur. K uvedeným úkonom patria režijné paušály: 3 x 6,59 eur, 1 x 7,21 eur a 3 x 7,63 eur, 1 x 7,81 eur -57,68 eur, spolu vrátane DPH 20% - 611,74 eur. Súd procesne úspešnej odporkyne 3/ priznal náhradu trov právneho zastúpenia vrátane DPH 20% vo výške 611,74 eura a jej úhradou zaviazal procesne neúspešných navrhovateľov.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie odporca 3/ prostredníctvom právnej zástupkyne a to výlučne vo výroku IV., ktorým súd rozhodol o povinnosti navrhovateľov 1/ a 2/ uhradiť odporcovi 3/ náhradu trov právneho zastúpenia a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil tak, že navrhovateľov 1/ a 2/ zaviazá spoločne a nerozdielne uhradiť trovy právneho zastúpenia vo výške 5.805,37 eur, do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Odvolateľ s výrokom súdu, ktorým uložil navrhovateľom 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi 3/ náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 611,74 eur nesúhlasí, pretože rozhodnutie prvostupňového súdu je nesprávne, v rozpore s § 10 ods. 2, § 13 ods. 3 (pôvodne ods. 4) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že prvostupňový

súd priznal náhradu trov podľa § 146 ods. 2 O.s.p., hoci mal na mysli § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 146 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na späťvzatie návrhu navrhovateľa v časti nároku na náhradu nemajetkovej ujmy. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z toho, že navrhovatelia boli procesne neúspešní v štyroch svojich nárokoch, pričom ťažiskovým nárokom bolo určenie vlastníckeho práva k bytu a zvyšné nároky mali iba prejudiciálnu povahu k tomuto nároku. Čo sa týka piateho nároku o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 16.000 eur, došlo k zastaveniu konania v dôsledku späťvzatia návrhu navrhovateľov. Napriek tomu sa však prvostupňový súd dôsledne neriadil výsledkom súdneho konania a teda, že odporcovia boli v konaní v plnom rozsahu úspešní. Odporcovi 3/ priznal právo na náhradu trov konania v konaní len za jeden uplatnený nárok, čím hrubo porušil § 13 ods. 3 (predtým ods. 4) vyhlášky, podľa ktorého ustanovenia pri spojení dvoch alebo viacerých vecí základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou sa zvyšuje o tretinu (predtým o polovicu) základne sadzby tarifnej odmeny, ktorá by patrila advokátovi v ostatných spojených veciach. Tvrdenie súdu, že išlo o nároky prejudiciálnej povahy k hlavnému nároku, ktorým bolo určenie vlastníckeho práva, nemá absolútnu oporu v zákone. Odvolateľ tvrdí, že zákon, ani Občiansky súdny poriadok, ani vyhláška nepoznajú nároky prejudiciálnej povahy. V rozpore s vyhláškou je aj rozhodnutie súdu o priznaní nároku na náhradu trov právneho zastúpenia za jeden uplatnený žalobný návrh navrhovateľov - určenie vlastníckeho práva k bytu podľa § 11 ods. 1, resp. podľa § 11 ods. 1 písm. c) vyhlášky, pričom od 01.07.2013 bola vyhláška novelizovaná a bolo do ust. § 10 ods. 2 doplnené, že za cenu práva sa považuje hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor, alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu. Aj dovtedy podľa § 10 ods. 2 považovalo sa za tarifnú hodnotu peňažné plnenie alebo cena veci alebo práva, ktorých sa služba týka. Výklad tohto ustanovenia sa týkala aj viacerých rozhodnutí Najvyššieho súdu sp. zn. 5MCdo 17/2010, 2Cdo 2/2008, 1Cdo 259/2008, 2Cdo 271/2007 a 5Cdo 194/2008. Z týchto rozhodnutí vyplýva právny názor, že v konaniach o určení vlastníctva k nehnuteľnosti treba pri rozhodovaní o trovách právneho zastúpenia vychádzať z toho, že ide o predmet konania, ktorý je oceniteľný v peniazoch. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia s poukazom na § 11 ods. 1 písm. c) vyhlášky v znení účinnom od 01.06.2009 je úplne nepochopiteľné, pretože podľa tohto ustanovenia patrí základná sadzba tarifnej odmeny za jednej úkon právnej služby vo výške 1/13 výpočtového základu v prípade, ak je klientom fyzická osoba a predmet konania sa týka nehnuteľnosti, ktorá je určená na bývanie alebo slúži na bývanie. Odporca 3/ nie je fyzickou osobou, ale právnickou osobou, zapísanou v obchodnom registri ako družstvo. V prípade úspechu si odvolateľ uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 251,05 eur (za jeden úkon á 200,82 eur + 8,39 eur režijný paušál + 20 % DPH - 41,84 eur).

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie aj odporca 2/ prostredníctvom právneho zástupcu, a to proti výroku III. napadnutého rozhodnutia, ktorým súd navrhovateľom 1/ a 2/ uložil povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi 2/ k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 244,91 eur. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že odporcom 1/ a 2/ uloží povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi 2/ náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 1.599,73 eur alternatívne, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 271,99 eur. Odvolateľ tvrdí, že v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p., a to tým, že súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, resp. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Ide o odvolacie dôvody uvedené v § 205 ods. 2 písm. a), b) a f) O.s.p. Z § 10 ods. 2 vyhlášky vyplýva, že ak nie je uvedené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí poskytovania právnej služby. Podľa znaleckého posudku č. 175/2005 zo dňa 25.06.2005, vypracovaného znalcom Ing. Antonom Švrčekom, bola hodnota predmetného bytu stanovená na 840.000 Sk (27.882,89 eur), pričom predmet dražby bol aj v tejto hodnote vydražený. V zmysle uvedeného preto je potrebné vychádzať z ust. § 10 ods. 1 vyhlášky, podľa ktorého základná sadzba tarifnej odmeny za jednej úkon právnej služby vychádzajúc z tarifnej hodnoty 27.882,89 eur je 436,54 eur. Podľa § 11 ods. 1 písm. c) vyhlášky, ktorú aplikoval súd, základná sadzba tarifnej odmeny za jednej úkon právnej služby vo výške 1/13 výpočtového základu sa uplatní iba v prípade, ak klientom je fyzická osoba a predmet konania sa týka nehnuteľnosti, ktorá je určená na bývanie alebo slúži na bývanie; to neplatí vo veciach vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo zrušenia vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Keďže odporca 2/ je spoločnosť právnickou osobou, toto ustanovenie nemožno aplikovať. V danom prípade nemožno aplikovať ani § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky, teda, že základnou sadzbou tarifnej hodnoty je 1/13 výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch,

alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami. Z týchto ustanovení možno podľa odvolateľa vyvodiť záver, že pokiaľ je vec, právo alebo plnenie, ktorého je predmetom daného súdneho sporu peniazmi oceníteľné, potom sa táto suma považuje za základ pre tarifnú hodnotu. Uvedený právny názor vyjadril aj Krajský súd v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn. 11Co/265/2013.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie aj navrhovateľ 2/, v ktorom popísal čoho sa podaným návrhom domáhal. Dôvodil, že súd zamietol žalobu, pretože nie sú splnené podmienky naliehavosti právneho úkonu. Poukázal na to, že sa jedná o 3-izbový byt, ide o štvorčlennú rodinu a od novembra 2013 súd nedovolil navrhovateľom ani advokáta. Priložil i sťažnosti na prieťahy v súdnom konaní. Navrhovateľ 2/ nepovažuje trovy konania za patričné, bola im spôsobená nezákonným konaním škoda veľkého rozsahu.

K doručeným odvolaniam odporcu 2/ a 3/ sa vyjadrila navrhovateľka 1/ a uviedla, že považuje výroky napadnutého rozhodnutia III. a IV. za vecne správne. Poukázala na Nález Ústavného súdu sp. zn. III. ÚS 48/2013 z 3. apríla 2013 a preto navrhla, aby odvolací súd odvolanie odporcu 2/ a 3/ zamietol.

K doručenému odvolaniu navrhovateľa 2/ sa vyjadrila právna zástupkyňa odporcu 3/ a uviedla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie vo výrokoch I. a II. ako vecne správne potvrdil a vo výroku III. a IV. zmenil. K tvrdeniam uvedeným v odvolaní navrhovateľa 2/ uviedla, že nie je zjavné proti ktorým výrokom rozhodnutie smeruje, ide o klamlivé tvrdenia urážlivého charakteru.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenými osobami - účastníkmi konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolania majú základné zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolaní (§212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), a dospel k záveru, že je nevyhnutné uznesenie súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odvolaniami nebol napadnutý výrok I. rozhodnutia, ktorým prvostupňový súd konanie o návrhu o uloženie povinnosti odporcom 1/ až 4/ zaplatiť navrhovateľom 1/ a 2/ titulom nemajetkovej umy sumu 16.000 eur zastavil. Predmetom odvolacieho konania bola náhrada trov konania, teda výroky III. (o náhrade trov konania odporkyne 2/) a IV. (o náhrade trov konania odporkyne 3/) a závislý výrok II., ktorým súd odporcom 1/ a 4/ náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa rozsudkom č.k. 4C/8/2008-437 zo dňa 05.10.2012 rozhodol tak, že návrh o určenie, že zmluva o vykonaní dražby, uzavretá medzi odporcami 2/ a 3/ pod sp. zn. odporcu 2/ ako Ddr 77/2005 dňa 09.05.2005 je neplatná zamietol, návrh o určenie, že dražba vykonaná dňa 10.08.2005 v mieste odporcu 3/ odporcom 2/, na návrh odporcu 3/, ktorá bola osvedčená notárskou zápisnicou č. NCRIs 36477/2005 je neplatná zamietol, 3) návrh o určenie, že zmluva o prevode bytu zapísaného na LV č. XXXX, kat. úz. Z., byt č. XX o výmere 63,26 m², na prízemí v bytovom dome súp. č. XX, P. ul., vchod č. XX, ktorá bola uzavretá dňa 05.05.2005, vklad povolený Správou katastra Piešťany pod V 1502/06, medzi odporcom 1/ a odporcom 4/ je neplatná zamietol, 4) návrh o určenie, že navrhovatelia 1/ a 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu zapísaného na LV č. XXXX, kat. úz. Z., byt č. XX o výmere 63,26 m², na prízemí bytového domu súp. č. XX, P. ul., vchod č. X, zamietol a rozhodnutie o návrhu o uloženie povinnosti odporcom 1/ až 3/ zaplatiť navrhovateľom 1/ a 2/ titulom nemajetkovej ujmy sumu 16 000,- eur a o trovách konania si súd vyhradil na konečný rozsudok. Uvedený rozsudok napadli odvolaním navrhovateľa 1/ a 2/ a Krajský súd v Trnave rozsudkom sp. zn. 23Co/132/2013-494 zo dňa 23.06.2014 rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa časti potvrdil. Napadnutým uznesením prvostupňový súd rozhodol o zastavení konania o návrhu o uloženie povinnosti odporcom 1/ až 4/ zaplatiť navrhovateľom 1/ a 2/ titulom nemajetkovej umy sumu 16.000 eur a o náhrade trov konania. Ústavný súd Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 192/2015 zo dňa 7.10.2015 na základe ústavnej sťažnosti navrhovateľov rozhodol nálezom tak, že 1. základné právo W. B. a D. B. na ochranu vlastníctva zaručené čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj základné právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivý súdny proces zaručené v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23 Co 132/2013 z 23. júna 2014 porušené bolo, 2. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23 Co 132/2013 z 23. júna 2014 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie, 3. W. B. a D. B. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 456,78 eur, ktorú je im Krajský súd v Trnave povinný vyplatiť na účet ich právneho zástupcu JUDr. Ivana Syrového, Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., Kadnárova 83,

Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu. Nález ústavného súdu SR nadobudol právoplatnosť dňa 24.11.2015.

Podľa § 151 ods. 1 vety prvej O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

V čiastočnom alebo medzitýmnom rozsudku sa o náhrade trov konania nerozhoduje a o náhrade trov konania sa rozhoduje v rozhodnutí konečnom.

V danej veci prvostupňový súd rozhodol vo veci samej čiastočným rozsudkom sp. zn. 4C/8/2008-437 zo dňa 05.10.2012, odvolací súd rozsudkom sp. zn. 23Co/132/2013-494 zo dňa 23.06.2014 rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Následne napadnutým uznesením prvostupňový súd rozhodol o zastavení konania o návrhu o uloženie povinnosti odporcom 1/ až 4/ zaplatiť navrhovateľom 1/ a 2/ titulom nemajetkovej umy sumu 16.000 eur a o náhrade trov konania. Ústavný súd Slovenskej republiky nálezom č.k. I. ÚS 192/2015 zo dňa 7. októbra 2015, výrokom 2., rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23 Co 132/2013 z 23. júna 2014 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z uvedených skutočností vyplýva, že vecou samou sa bude po zrušení a vrátení veci ústavným súdom, opätovne zaoberať Krajský súd v Trnave, teda tunajší súd, ktorý vec prejedná a rozhodne. Náhrada trov konania, ktorá je predmetom tohto rozhodnutia závisí od výsledku konania vo veci samej, keď konanie vo veci samej bude pokračovať z dôvodu vydania Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, o náhrade trov konania sa bude znovu rozhodovať.

So zreteľom na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti náhrady trov konania zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. i) O.s.p. použitím analógie, pretože sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané zanikli. Ide o rozhodnutie, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, nejde o rozhodnutie, ktoré bolo vydané v konaní, ktoré môže súd začať aj bez návrhu a čo sa týka dôvodov, pre ktoré súd takéto rozhodnutie vydal, platí, že dôvody pre jeho vydanie v dôsledku Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 192/2015 zo dňa 7.10.2015 zanikli. Podľa § 221 ods. 2 O.s.p. odvolací súd vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Podľa § 224 ods. 3 O.s.p. o náhrade trov tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Senát krajského súdu prijal rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.